**Република Србија**
**АПЕЛАЦИОНИ**
**СУД У БЕОГРАДУ**
**Кж1 97/22**
**24.2.2022. године**
**Б е о г р а д**

**У ИМЕ НАРОДА**

**АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ,** у већу састављеном од судија Зорана Савића, председника већа, Весне Петровић и Здравке Ђурђевић, чланова већа, са судским саветником Ирeном Јушковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног АА и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и др., одлучујући о жалбама браниоца окривљеног ББ, адвоката Драгана Величковића и браниоца окривљеног АА, адвоката Татјане Васовић, изјављеним против пресуде Вишег суда у Смедереву К.бр.2/21 од 03.12.2021. године, у седници већа одржаној у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца, дана 24. фебруара 2022. године, донео је

**П Р Е С У Д У**

**ОДБИЈАЈУ СЕ** као неосноване жалбе браниоца окривљеног ББ, адвоката Драгана Величковића и браниоца окривљеног АА, адвоката Татјане Васовић, а пресуда Вишег суда у Смедереву К.бр.2/21 од 03.12.2021. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

**О б р а з л о ж е њ е**

Пресудом Вишег суда у Смедереву К.бр.2/21 од 03.12.2021. године, окривљени АА и окривљени ББ оглашени су кривим због извршења по једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, а окривљени ВВ и окривљена ГГ због извршења по једног кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, па је окривљени АА осуђен на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 11.03.2020. године до 27.03.2020. године, окривљени ББ осуђен је на казну затвора у трајању од 3 године и 2 месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 11.03.2020. године до 27.03.2020. године. Окривљеном ВВ изречена је условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 2 месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити ако окривљени у року од 2 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а окривљеној ГГ изречена је условна осуда, тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од 30 дана и истовремено одређено да се иста неће извршити ако окривљена у року од 1 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Сходно одредби члана 83 КЗ, суд је окривљеном АА изрекао меру обавезног лечења наркомана која се има извршити у заводу за извршење казне и има трајати док постоји потреба за лечењем, с тим што њено укупно трајање не може бити дуже од 3 године, али време проведено у установи за лечење се има урачунати у казну затвора. Окривљеном ВВ и ГГ изречена је мера безбедности обавезног лечења наркомана која се има извршити на слободи и не може да траје дуже од 3 године, с тим да ако се без оправданих разлога не подвргну лечењу на слободи или лечење самовољно напусте, суд ће одредити да се та мера принудно изврши у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи.

Сходно одредби члана 79, 87, 246 став 8 и 246а став 5 КЗ, суд је изрекао мере безбедности одузимања предмета и то од окривљеног АА опојну дрогу амфетамин нето масе 1,29 грама и опојне дроге марихуане укупне нето масе 7,48 грама, од окривљеног ВВ опојне дроге марихуане нето масе 0,61 грам, од окривљене ГГ опојне дроге марихуане нето масе 45,35 грама.

Трошкови кривичног поступка падају на терет окривљених, па се сви окривљени обавезују да на рачун ВЈТ Смедерево солидарно плате износ до 41.580,00 динара, док се окривљени АА и ВВ обавезују да солидарно плате износ од 40.456,00 динара, окривљени АА износ од 117.000,00 динара, а окривљени ББ износ од 104.250,00 динара. По основу трошкова кривичног поступка окривљени АА, ББ и ВВ обавезани су да плате износ од 5.000,00 динара суду, окривљени АА износ од 124.500,00 дианра, окривљени ББ износ од 136.495,00 динара, а окривљена ГГ износ од 15.769,00 динара, сви они наведене износе да плате у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Окривљени АА и ББ обавезани су да суду по основу паушала плате износе од по 10.000,00 динара, по том основу окривљени ВВ и ГГ да плате износе од по 5.000,00 динара, све у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-бранилац окривљеног ББ, адовкат Драган Величковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији и трошковима кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеног ББ огласити кривим за кривично дело из члана 246а став 1 КЗ и изрећи му условну осуду, као и да истог ослободи плаћања трошкова кривичног поступка или да побијану пресуду укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Татјана Васовић, због битних повреда поступка, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о санкцији и паушалу и одлуке о трошковима поступка, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду и окривљеном АА у вези датума 09.10.2019. године изрекне условну осуду за кривично дело из члана 246а став 1 КЗ, а уколико сматра да је потребно лечење, да се обави лечење отвореног

типа у складу са налазом и мишљењем вештака, у вези са кривичним делом од 11.03.2020. године да суд у односу на окривљеног донесе ослобађајућу пресуду или да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Апелациони јавни тужилац у Београду у поднеску Ктж.бр.107/22 од 04.02.2022. године, предложио је да се жалбе бранилаца окривљеног ББ и окривљеног АА одбију као неосноване и побијана пресуда потврди.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца, а на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом и жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду мишљење надлежног јавног тужиоца, датог у напред наведеном поднеску, нашао:

Жалбе су неосноване.

Жалбом браниоца окривљеног АА истиче се да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка, јер је изрека пресуде неразумљива, противречна себи и датим разлозима и нема разлога о одлучним чињеницама, а дати разлози су нејасни и у знатној мери противречни. Даље се указује да је окривљени пред органима гоњења признао да је код себе имао дрогу и да је исту набавио за сопствене потребе, па окривљеног требало осудити за кривично дело из члана 246а став 1 КЗ и то евентуално условном осудом, на који начин би се постигла сврха изрицања условних осуда. У односу на догађај од 11.03.2020. године бранилац је истакао да нема доказа да је окривљени учинио било које кривично дело, па ни кривично дело за које је осуђен, јер од окривљеног ништа није одузето осим мобилног телефона, па како од окривљеног није одузета опојна дрога, нити било који наркотик, нити постоји у списима било који доказ да је окривљени имао контакт са наркотицима који су одузети од других лица, нема ДНК профила који би указивали да је био у контакту са предметним наркотицима, то је окривљеног требало ослободити за ово кривично дело.

Жалбом браниоца окривљеног ББ истиче се да не постоји доказ на основу ког се може закључити да је окривљени неовлашћено ради продаје држао предметну опојну дрогу, већ се ради о мањој количини дроге коју је окривљени држао за сопствену употребу, па га је требало огласити кривим за кривично дело из члана 246а став 1 КЗ.

По оцени овог суда, побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, имајући у виду да је првостепени суд о свим одлучним чињеницама у образложењу пресуде дао јасне, аргументоване и непротивречне разлоге, који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности, неразумљивости и нејасноће, изрека пресуде је јасна и разумљива, садржи све што у смислу одредаба ЗКП треба да садржи, а увидом у списе предмета утврђује се да не постоји противречност између онога што се наводи о садржини записника о исказима датим у поступку и самих тих записника, због чега су супротни жалбени наводи оцењени неоснованим.

По оцени овог суда, правилно је првостепени суд утврдио чињенично стање, оценивши одбране окривљених, па је правилно нашао да се одбрана окривљеног АА да није вршио продају опојне дроге на описани начин окривљеном ВВ и окривљеној ГГ не може прихватити, јер је супротна изведеним доказима, што је првостепени суд детаљно образложио, нити да је истинита одбрана за дрогу за коју наводи да је купио за своје потребе, без обзира што се ради о лицу који је конзумент алкохола и опојне дроге канабис, што је утврђено из медицинског вештачења, а с обзиром на количину опојне дроге која је код њега пронађена 09.10.2019. године (не само марихуана, већ и амфетамин), те узевши у обзир и број паковања пронађених код њега, па је правилно првостепени суд закључио да је окривљени ову дрогу држао код себе ради даље продаје.

У односу на окривљеног ББ, првостепени суд правилно није прихватио одбрану овог окривљеног у којој је навео да дрога није намењена продаји, већ је била намењена томе да је он користи, јер је оваква одбрана супротна одбранама окривљеног АА и окривљеног ВВ, а не ради се о лицу које је конзумент дроге и код кога би била развијена болест зависности, па суд закључује да чињеница да се сусрети између свих наведених лица дешавају у кући окривљеног ББ, да је повод тај да се дрога стави у промет и не прихвата одбрану окривљеног ББ да он дрогу држи за себе, а при чему суд узима у обзир да се опојна дрога не налази у једном паковању, већ у три засебна мања паковања, па без обзира на чињеницу што не постоје подаци о евентуалним купцима опојне дроге и нема доказа да је он са неким лицем био у комуникацији у вези са тим, правилно првостепени суд налази да је окривљени ББ држао опојну дрогу ради даље продаје, а што је прихватио и овај суд. Дакле, правилно је првостепени суд утврдио чињенично стање на основу исказа окривљених ВВ, ГГ, писаних доказа у списима предмета, налаза и мишљења судског вештака др Наташе Марковић, а на основу којих доказа је правилно закључио да су окривљени ББ и АА извршили инкриминисане радње за које су првостепеном пресудом оглашени кривим.

При томе је првостепени суд, по оцени овог суда, довољно расветлио одлучне чињенице и за свој закључак је дао јасне и аргументоване разлоге, који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности и нејасноће, а које у свему као правилне прихвата и овај суд, а жалбени наводи бранилаца окривљених којима се указује да првостепени суд није правилно извршио анализу доказа оцењени су неоснованим.

На правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА и ББ стичу сви субјективни и објективни елементи по једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, а што наводима жалбе бранилаца окривљених АА и ББ није доведено у сумњу.

Испитујући првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, овај суд је нашао да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичних санкција које ће изрећи окривљенима, имао у виду све околности из члана 54 КЗ, које

су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена и овим околностима је дао адекватан значај. Тако је од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА узео у обзир да је поступао у стању смањене урачунљивости, до границе битног, али не и битно, а од отежавајућих околности је узео у обзир да је окривљени раније осуђиван, према извештају из казнене евиденције и за кривична дела са елементима насиља, као и околност која се тиче количине његове криминалне активности наведене у првостепеној пресуди. У односу на окривљеног ББ првостепени суд није нашао олакшавајуће околности, а од отежавајућих околности је узео у обзир да је окривљени осуђиван према извештају из казнене евиденције за кривична дела против живота и тела и против породице, па чињеницу да је исти отац двоје малолетне деце старости 14 и 7 година није узео као олакшавајућу, јер је окривљени осуђиван због кривичног дела недавање издржавања.

Стога је правилно првостепени суд окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 11.03.2020. године до 27.03.2020. године, а окривљеног ББ на казну затвора у трајању од 3 године и 2 месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 11.03.2020. године до 27.03.2020. године, док је окривљенима ВВ и ГГ изрекао условне осуде тако што је окривљеном ВВ утврдио казну затвора у трајању од 2 месеца и истовремено одредио да се она неће извршити ако у року од 2 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а окривљеној ГГ је утврдио казну затвора у трајању од 30 дана и истовремено одредио да се иста неће извршити ако окривљена у року од 1 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

За овакву своју одлуку у образложењу пресуде првостепени суд је дао разлоге које је у свему као правилне прихватио и овај суд, а који жалбеним наводима бранилаца окривљених ББ и АА нису доведени у сумњу.

Имајући у виду степен кривице окривљених и околности под којима су кривична дела извршена и по налажењу овог суда изреченим казнама затвора у односу на окривљене ББ и АА у потпуности ће се остварити сврха кажњавања, предвиђена одредбом члана 42 КЗ, а у односу на окривљене ВВ и ГГ изреченим условним осудама у потпуности ће се остварити сврха услоне осуде из члана 64 КЗ, а све у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Правилно је првостепени суд донео одлуку о трошковима кривичног поступка, узевши у обзир време трајања и сложеност кривичног поступка, као и имовно стање окривљених, па је окривљене обавезао на плаћање трошкова кривичног поступка, како је ближе наведено у изреци првостепене пресуде, а за овакву своју одлуку је у образложењу пресуде дао разлоге, које је у свему као правилне прихватио и овај суд, а који жалбеним наводима бранилаца окривљених АА и ББ нису доведени у сумњу.

Са свега напред наведеног, а на основу одредбе члана 457 Законика о кривичном поступку, овај суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар** **Председник већа-судија**
Ирена Јушковић, с.р. Зоран Савић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић